

Вънъ отъ бюджета за текущата година настоятелството рѣши да сложи на Вашето внимание достатъчно наздрѣли важни въпроса, които изучи съ всичката сериозностъ, що заслужаватъ.

Първиятъ е прѣработването на дружествения уставъ, а вториятъ е: какво трѣбва да се прави съ вехтитѣ сгради на дружеството?

Отъ редъ години въ общи събрания на дружеството и вънъ отъ тѣхъ помежду членове е изтъквана нуждата отъ едно прѣработване на устава съобразно 25-годишната съ него практика. Съставенъ въ едно врѣме, когато дружеството е било още въ почетъка си, уставътъ не съдържа много отъ онова, що нинѣшниятъ животъ на дружеството изисква. Като взе прѣдъ видъ всичко това, като се вслуша и въ мнѣнието на мнозина отъ членоветѣ, които сж имали при разни случаи възможностъ да се запознаятъ на практика съ слабитѣ страни на устава, настоятелството приготви единъ проектъ за измѣнение на устава, който, отпечатанъ при настоящия отчетъ, Ви прѣдставя на разглеждане и одобрение. Както ще видите, измѣненията иматъ за цѣль главно да попълнятъ устава, а нѣкои да внесатъ подобрения, що практиката повелително налага. Къмъ срѣдствата, съ които ще се постига цѣльта на дружеството, настоятелството прѣдвижда и други двѣ, за едното отъ които тукъ ще се спомене. Като се вслуша въ доста разпространеното мнѣние и желание на дружествени членове за едно по-сериозно подобрене на библиотеката, настоятелството се спрѣ на едно ново срѣдство: попълване сега съществуващата библиотека, състояща главно отъ получаванитѣ досега списания и журналы, съ отборъ книги на употребяванитѣ у насъ езици. Тѣзи книги, грижливо и систематично пробирани, да бждатъ на разположение на членоветѣ, които безбоязнено да могатъ да ги внасятъ въ домоветѣ си. Въ днешно врѣме, когато списването и издаването на литературни трудове е цѣла индустрия и е така безмѣрно улеснено, че тѣзи трудове отъ всичко най-много наводняватъ свѣта; когато, благодарение на безскрупулната реклама, най-посрѣдственитѣ трудове често намиратъ разпространение за смѣтка на добритѣ и безпрѣпятствено разнасятъ нашироко духа на своя гнилежъ; когато у насъ, за голѣмо съжаление, още липсва критиката, която на врѣме съ своето безпристрастно и вѣщо оцѣнение да уплътва и улеснява любознателния читателъ, като му посочва достойното за внимание: въ това врѣме, отлично отъ доскорошното минало по все повече усилящия се ламтежъ къмъ знания, една библиотека съ отборъ книги, каквато понастоящемъ само Славянска Бесѣда може да устрои, е цѣло благодѣяние, е пълно удовлетворяване една насущна потрѣба. Като се спира на това срѣдство, безспорно полезно за членоветѣ на Бесѣдата, настоятелството отива и малко по-далечъ